

Obra de teatre on es tracta el fenomen del bullying, entre els alumnes de primària, i com trobar una solució.

A la meva escola hi ha... monstres!!!

De Vicente Cañón

Obra per nens i nenes a partir dels 9/10 anys.

PERSONATGES:

NARRADOR/A 1

NARRADOR/A 2

JANA

LEO

MARE

PARE

DOCTOR/A

NEN/A 1

NEN/A 2

NEN/A 3

NEN/A 4

NEN/A 5

NEN/A 6

NEN/A 7

NEN/A 8

NENA 9

Nota del autor:

L'objectiu d'aquesta obra és que els nens tinguin una primera experiència dins del món del teatre. Per això, he fugit d'arguments molt enrevessats, complicats i poc creïbles. Tot això es tradueix en un text àgil, dinàmic, replet de frases curtes i de fàcil aprenentatge, adequades a la seva edat i relacionades amb l'acció a realitzar.

És molt important que el nen no relacioni el teatre amb una experiència avorrida, plena de paraules sense significat. A més, hem d'aconseguir que els actors es moguin per l'escena amb molta naturalitat i dinamisme i no que es limitin a romandre estàtics dient un text, repetint-lo com si fossin lloros.

Tant el públic com els actors han de gaudir del teatre com si es tractés d'un joc, d'un viatge a la imaginació. Han de desprendre's d'ells mateixos per a ser l'altre... el seu personatge.

El teatre, com tota expressió artística, és —per sobre de tot— un acte de llibertat.

***Com a autor d'aquesta obra, el procés es completa amb la representació d'aquesta. Per això, agrairia encaridament que se'm fes arribar via telemàtica, a la següent adreça de correu electrònic tente.ca2017@gmail.com, material visual —fotos o vídeos— de les posades en escena que s'hagin dut a terme.**

Gràcies.

Vicente Cañón

ESCENA 1

(Entren els NARRADORS/ES a escena i es col·locaran al prosceni i a un costat on no tapin la visió de les escenes; romandran allí fins el final de l'obra.)

NARRADOR/A 1:

Hi ha havia una vegada dos germans que van arribar a una nova ciutat. Un cop instal·lats a la seva nova casa van ser matriculats en el col·legi que els pertocava.

NARRADOR/A 2:

En el seu primer dia d'escola la Jana i en Leo estaven molt nerviosos, perquè tots dos són molt tímids i els hi costa parlar amb la resta de companys fins que no agafen confiança .

(El PARE i La MARE entren a l'escena per la dreta.)

MARE: Leo, Jana, si us plau, afanyeu-vos!

PARE: No feu tard el primer dia de classe!

(En LEO i la JANA entren, per l'esquerra, carregats amb la seva motxilla.)

LEO: Ja estem llestos.

PARE: Heu deixat la vostra habitació endreçada?

LEO: Sí, pare.

MARE: Jana no crec que sigui bona idea que portis el primer dia de classe la teva pilota de futbol.

JANA: És que...

PARE: Ja sabem que ets una gran jugadora, però primer hauries de parlar amb els professors per saber si pots portar, al col·legi, la teva pilota.

JANA: Tens raó. *(Surt d'escena per l'esquerra per deixar la pilota.)*

MARE: Doncs vingia aneu sortint que no vull arribar tard.

LEO: *(Cridant.)* Jana, vens?

JANA: *(Entrant.)* Ja estic. Anem?

(Tots quatre surten de l'escena per la dreta.)

ESCENA 2

NARRADOR/A 1:

Així és com, els dos germans, van passar el primer dia d'escola i en arribar a casa els pares d'en Leo i la Jana van notar que els seus fills estaven molt tristos.

(Per la dreta, entren el PARE i la MARE i poc segons després en Leo i la JANA.)

PARE: Hola nens, com us ha anat el primer dia a la nova escola?

JANA: No gaire bé.

LEO: En aquesta escola hi ha monstres.

PARE: *(Prenent-s'ho de broma.)* No crec que els professors i professores siguin tan dolents.

MARE: *(Rient.)* Mare meva! Aquest dos fills nostres la imaginació que tenen... monstres.

PARE: *(Rient.)* Han vist massa pel·lícules de por.

JANA: *(Enfadada.)* No ens inventem res. *(Surt d'escena per l'esquerra.)*

LEO: Hem dit que hi ha monstres i no és cap mentida *(Enfadat surt d'escena per l'esquerra.)*

PARE: *(A la MARE.)* Segurament demà estaran més tranquils.

MARE: Monstres... quin acudit. *(Riu.)*

(El PARE i la MARE surten d'escena per la dreta.)

ESCENA 3

(Els personatges aniran representant en mímica el que el NARRADOR/A vagi narrant.)

(El PARE i la MARE entren per la dreta i faran veure que criden als seus fills per anar a l'escola. Per l'esquerra entraran en LEO i la JANA no massa animats.)

NARRADOR/A 2:

En Leo i la Jana no estaven gaire animats per tornar a l'escola. Els seus pares feien tota mena de gestos per animar-los i que canviessin aquesta cara de pomes agres per un somriure, però va ser tasca inútil. En Leo i la Jana carregats amb la seva motxilla, no tenien gens de ganes de tornar a una escola, que segons ells, estava plena de monstres.

(LEO y JARA saldrán de escena, por la derecha, cabizbajos. Los padres preocupados se mirarán entre ellos y saldrán de escena detrás de sus hijos.)

NARRADOR/A 1:

En arribar la tarda els pares estaven expectants per saber amb quina nova història vindrien els seus fills.

(Per la dreta, entren el PARE i la MARE i poc segons després en Leo i la JANA.)

MARE: Hola, nens, com ha anat el segon dia de classe?

LEO: *(Desanimat.)* Igual que ahir, mare.

PARE: Però almenys... ja no hi ha monstres, oi?

JANA: Els monstres continuen i encara se n'han sumat més.

MARE: *(Mira al pare i fa el gest de que s'ho inventen tot.)* Clar... clar i són de color verd...

JANA: Per nosaltres no té cap gràcia. No son així.

MADRE: *(Comprensiva.)* No t'enfadis Jana. Sabem que trobes a faltar la teva antiga escola.

PARE: *(Burlant-se.)* i son molts lletjos aquests monstres?

LEO: Són monstres normals, són com nosaltres.

PARE: *(Veü de monstre.)* Us volem menjar!!!

MARE: *(Intentant conciliar. Al PARE.)* Estimat, deixa'ls tranquils.

(Tots dos germans surten, per l'esquerra, molt emprenyats.)

MARE: Leo! Jana! No marxeu així... *(pensativa.)* No ho sé, però aquí està passant que no em quadra molt. Potser no s'ha atreueixen a dir-nos alguna cosa.

PARE: O potser no es troben massa bé.

MARE: Haurien de consultar-lo amb la metgessa.

PARE: Li diré a la doctora Vidal que vingui demà i els hi faci un reconeixement.

MARE: Bona idea. Així ens quedarem més tranquils.

(El PARE i la MARE surten d'escena per dreta.)

ESCENA 4

NARRADOR/A 2:

L'endemà la doctora Vidal va visitar els nens per veure quina era la seva atípica malaltia.

(Per la dreta, han entrat la MARE, el PARE i la DOCTORA i per l'esquerra la JANA i en LEO.)

DOCTORA: *(Tocant-li el front.)* A veure Leo, tens febre o tos?

LEO: No, doctora.

DOCTORA: *(Tocant-li el front.)* I tu Jana?

JANA: No, doctora.

DOCTORA: I per què preocupeu al vostres pares dient què a la vostra escola hi ha monstres?

PARE: No ho fareu per no anar a l'escola?

MARE: Fills, no enteneu que no està bé dir mentides? *(Intentant ser compressiva.)*

LEO: No diem cap mentida, mare.

JANA: A la nostra escola hi ha un grup de monstres que ens terroritzen.

(En LEO i la JANA, surten de l'escena, per la dreta, molts enrabiats. El PARE i la DOCTORA, després de mirar-se entre tots, preocupats, per la reacció dels nens, surten d'escena, per la dreta. La MARE es queda pensativa i sola a l'escena sospitant que alguna cosa estranya està passant.)

MARE: No entenc el comportament dels meus fills, què voldran dir-nos amb la seva conducta?

ESCENA 5

NARRADOR/A 1:

En Leo i la Jana un dia més van anar a l'escola, preocupats perquè ningú els creia i atemorits perquè sabien que haurien de trobar-se amb "els monstres".

(A l'escena, per l'esquerra, han entrat els companys i companyes de classe d'en LEO i la JANA.)

NEN/A 1: *(Mirant cap la dreta.)* Mireu, mireu per aquí tornen.

NEN/A 3: Espereu-vos que arribin, ja veuran quina sorpresa els espera.

NEN/A 4: Preparats?

TOTS: Preparadíssims!!

(En LEO i la JANA entren a l'escena per la dreta.)

NEN/A 5: *(A la JANA.)* Hola, homenot.

NEN/A 2: *(A en LEO.)* Hola, marieta.

NEN/A 3: Mireu, si semblen dos figafors!

(Tots els companys riuen del comentari del NEN/A 3.)

NEN/A 4: *(Treu un paper i ho ensenya a tots. A la JANA i a en LEO.)* Mireu, germanets, sou tots dos.

(Tots els companys riuen després de veure la caricatura per burlar-se de la JANA i en LEO.)

NEN/A 1: *(Rient.)* Heu quedat mot afavorits.

NEN/A 2: *(A en LEO i la JANA.)* Us agrada el nostre dibuix?

NEN/A 3: Hem fet moltes còpies i les hem penjades per tota l'escola.

NEN/A 4: No em digueu què no us agrada ser famosos?

(Tots els companys riuen del comentari del NEN/A 4.)

JANA: *(Valenta.)* Deixeu-nos en pau.

NEN/A 5: Ai, mira la nena que vol ser un nen per jugar a futbol.

JANA: (*Furiosa.*) No vull ser un nen! Vull jugar a futbol i prou.

NEN/A 4: Què em dieu del nen que li agrada ballar.

NEN/A 2: Això és cosa de nenes.

LEO: Perquè tu ho diguis.

NEN/A 1: (*Fatxenda.*) Doncs sí, t'ho dic jo que soc la més popular de l'escola.
Eh nen?

(Tots els companys vitoregen al NEN/A 1.)

LEO: Pareu d'insultar-nos.

JANA: (*Enrabiada.*) I vosaltres sou... sou...

NEN/A 1: (*Despectiu.*) Nosaltres som els nens i nenes més "guais" de l'escola i tothom ens té por.

NEN/A 5: I us advertint que si li dieu als vostres pares.

NEN/A 3: O als professors...

NEN/A 2: Penjarem a les xarxes socials un munt de mentides perquè tothom es burli de vosaltres.

NEN/A 4: (*Amenaçador.*) Així que muts i a la gàbia.

NEN/A 5: (*Amenaçador.*) Això mateix... cremallera.

(Per la dreta entra la PROFESSORA i es dirigeix cap els seus alumnes.)

PROFESSORA: Hola Jana, hola Leo. Us esteu adaptant bé a la vostra nova escola?

(La JANA fa l'intent d'explicar-li a la PROFESSORA les amenaces del grup dels nens i nenes populars de l'escola.)

JANA: Doncs volia dir-li que...

PROFESSORA: Digui's Jana.

LEO: Veurà, voldrien explicar-li que...

NEN/A 1: (*Interrompin.*) Ara té nous amics i l'estem donant una benvinguda que no oblidaran mai.

PROFESSORA: Em sembla una idea genial. (*A la resta de nens i nenes populars.*) I vosaltres, li esteu donant una bona acollida a la nostra escola?

NEN/A 3: I tant! sens dubte.

NEN/A 2: Una benvinguda com es mereixen.

NEN/A 5: Sí, no es preocupi que ja ens estem encarregant de que gaudeixin a la seva nova escola.

(Els nens i nenes populars de l'escola miren amenaçadors al LEO i la JANA perquè estiguin en silenci.)

PROFESSORA: *(Aliena a tot.)* Així m'agrada, tracteu-los molt bé i que es trobin molt a gust. *(Sortint d'escena per l'esquerra.)*

(El NEN/A 1 mira amenaçador al LEO i la JANA, perquè no diguin res.)

(Sona el timbre per entrar.)

NEN/A 5: Uf!!! Salvats per la campana.

(Tots els companys riuen del comentari del NEN/A 5. En LEO i la JANA, surten d'escena, per l'esquerra, molt tristos.)

NEN/A 1: *(Manaire, a la resta de la seva colla.)* Anem?

NENS/ES 2, 3, 4 i 5: Anem.

(Els NENS/ES 1, 2, 3, 4 i 5 surten de l'escena per l'esquerra amb el seu caminar de milhomes i creguts.)

ESCENA 6

NARRADOR/A 2:

El que no sabien en Leo i la Jana que no tots els companys i companyes de classe eren així i un dia a l'hora del pati es van emportar una gran sorpresa.

(Per l'esquerra entren la JANA i el LEO que seuen en el prosceni. Venen molt enrabiats.)

LEO: *(A la JANA.)* Ja n'estic fart!

JANA: *(Trist.)* Jo també germanet.

(Per la dreta, entren els NENS 6,7 i 8 i seuen al costat del germans, també al prosceni.)

NEN/A 6: Escolteu ja fa dies que us estem observant.

NEN/A 7: I sabem que esteu patint les dolenteries del grup dels nens i nenes populars de l'escola.

NEN/A 8: Des que heu arribat ens han deixat d'insultar.

NEN/A 6: Ara sou vosaltres dos el centre de les seves humiliacions.

NEN/A 7: A mi m'insulten perquè m'agrada vestir diferent a la resta.

NEN/A 8: A mi perquè tinc dos pares, en lloc d'un pare i una mare.

NEN/A 6: A mi per portar ulleres amb molta graduació.

NEN/A 7: I molt dies els hem de donar diners perquè ens deixin en pau.

LEO: Podríem fer pinya i defensar-nos.

NEN/A 8: *(Poruc.)* Es que...

NEN/A 6: Calleu que venen!

(Entren per l'esquerra entren els NOIS/ES 1,2,3, 4 i 5.)

NEN/A 1: Home, si tenim aquí al grup dels rarets de l'escola!

NEN/A 2: Espero no estiguin confabulant res en contra nostra.

NEN/A 3: Ja saben que, si ho diuen als adults, tindran un càstig.

NEN/A 4: *(Milhomes.)* No crec que s'atreveixin a dir res.

NEN/A 5: *(Al seus companys/es.)* Anem.

(Els NENS/ES 1,2,3,4 i 5 es col·locaran, amenaçadors, al voltant dels NENS/ES 6,7 i 8, de la JANA i el LEO.)

NEN/A 2: Què feu, talossos?

NEN/A 8: Deixeu-nos, per un cop, en pau.

NEN/A 4: No podem.

NEN/A 5: No tenim res millor que fer.

NEN/A 7: Doncs nois... agafeu un llibre.

NEN/A 6: *(Fent burla.)* Que no mosseguen.

(Sona el timbre.)

NEN/A 3: *(Al seus amics i amigues.)* Anem va, a veure si ens encomanen les seves rareses.

(Surten de l'escena, per l'esquerra, els NENS/ES 1, 2, 4, 4 i 5.)

NEN/A 8: *(Encoratjat.)* Això marxeu... deixeu-nos en pau per sempre.

NEN/A 7: *(A la resta.)* Ep! No sentiu? ha tocat el timbre.

NEN/A 6: Va, que si arribem tard ens renyaran.

NEN/A 8: Va de pressa!!

(Surten de l'escena, per l'esquerra, els NENS/ES 6, 7, 8 i la JANA i el LEO.)

ESCENA 7

NARRADOR/A 1:

Però vet aquí que a l'escola va arribar una nena nova que era estrangera i els nens i nenes populars de l'escola van pensar que ella seria el centre de les seves humiliacions i deixarien d'amoïnar la resta.

(La NENA 9 entra a l'escena, per l'esquerra i és envoltada per la colla dels NENS i NENS populars que han entrat darrera d'ella i li donen la seva "particular benvinguda".)

NEN/A 1: Hola, ets nova, oi?

NEN/A 2: A quina escola anaves abans?

NEN/A 3: Segur que, com que ve de fora, no ens entén.

NEN/A 1: *(Parla molt a poc a poc.)* Hola, d'on vens? M'estàs entenent?

NEN/A 9: Deixeu-me en pau.

NEN/A 2: Ui! però si parla el nostre idioma.

NEN/A 3: Doncs així sabrà que nosaltres som els nens i nenes populars de l'escola i que ens ha de tenir respecte.

NEN/A 1: Perquè si no...

NEN/A 9: *(Cridant.)* Socors! Que algú m'ajudi.

NEN/A 2: No esperis cap ajuda.

NEN/A 3: En aquesta escola tothom ens té por.

(Per l'esquerre, entren la JANA i en LEO disfressats de superherois, amb una samarreta de mànigues llargues amb la lletra V i una altra samarreta en forma de "capa" i un antifaç.)

JANA: *(Enfrontant-se.)* Deixeu-la ara mateix!

NEN/A 1: Però... qui sou vosaltres?

LEO: *(Gallet.)* Som dos superherois.

JANA: Venim a acabar amb les vostres humiliacions i canallades.

NEN/A 2: *(Burlant-se.)* I com ho fareu?

NEN/A 3: Quin superpoder teniu per vèncer-nos?

LEO: El poder de la veritat!!!

NENS/ES 2, 3, 4 i 5: *(Incrèduls.)* Ja.

NEN/A 1: Què vol dir la “V” de la vostra samarreta?

JANA: La “V” de valents.

LEO: La “V” de vèncer.

JANA: I com ja hem dit... la “V” de veritat.

(Els NENS/ES populars resten un segon en silenci i després fan una gran rialla per burlar-se dels dos ”superherois”.)

JANA: *(Treu el mòbil. Pel NEN/A 9.)* Hem gravat la vostra rebuda d’aquesta nena nova a l’escola.

LEO: A més d’altres agressions a companys nostres.

(Els NENS/ES 1, 2, 3 4 i 5 2 queden muts de cop.)

NEN/A 5: *(Bocabadat/da.)* Però...

LEO: Vosaltres no sou ningú per dir-nos el que podem o no podem fer.

JANA: O el que m’ha d’agradar o no.

(Entren, per l’esquerra, els NEN/ES 6, 7 i 8 també amb el seu mòbil amagat a la butxaca. Venen molt encoratjats.)

NEN/A 6: Jo em dic Pol i m’encanten la informàtica, llegir llibres, els còmics de Manga i no per això soc un friqui quatre ulls.

NEN/A 7: El meu nom és Aitana i no vull que em dieu mai més, que faig el ridícul perquè m’agrada vestir diferent a la resta... *(Orgullosa.)* M’agrada marcar estil. Entesos?

NEN/A 8: I jo em dic Shopie iestic ben orgullosa de tenir dos pares, que me’ls estimo amb bogeria.

NEN/A 2: *(Burlata.)* Ui! mireu el grup dels “friquis “ ens volen plantar cara.

NEN/A 3: *(Als nens i nenes 4,5 i 6.)* I vosaltres, com voleu guanyar-nos?

NEN/A 6: *(Ensenyant un telèfon mòbil.)* Nosaltres també hem gravat totes les humiliacions i trapelleries que heu fet a la Jana i al Leo.

NEN/7: I no ens atrevien a ensenyar-les per por.

NEN/A 1: (*Fatxenda.*) Què penseu fer amb elles? Eh?

(En LEO i la JANA es treuen el seu antifaç.)

NENS/ES 1, 2, 3, 4 i 5: (*Sorpresos*) Son en Leo i la Jana!!!

LEO: Sí, soc en Leo i soc un nen al que li agrada ballar.

JANA: I Jo soc la Jana i m'encanta jugar a futbol o no heu vist com l'Alèxia Putelles ha guanyat la pilota d'or?

(L'actitud dels dos germans, ara és de seguretat i de valentia.)

LEO: Com ja us he dit abans, el nostre poder és el de la veritat.

JANA: Per això ensenyarem aquests vídeos als nostres pares i mares.

NOIA 8: També a la nostra tutora.

NEN/A 6: Ella els reenviarà a la directora.

NEN/A 7: Aquesta, potser, als inspectors i inspectores del departament d'ensenyament.

NEN/A 8: Els vostres pares seran informats...

NEN/A 9: i sereu expulsats de l'escola...

JANA: Riurà bé...

LEO:... qui riurà darrer.

(Els NENS/ES, 2, 3, 4 i 5 es posen de genolls implorant pietat.)

NEN/A 3: (*Mig plorant.*) No si us plau, als pares i mares... no!!!

NEN/A 2: (*Demamant clemència.*) Si us plau, no ho feu!!

NEN/A 4: (*També suplicant.*) Perdó, perdó... no ho feu.

NEN/A 5: Què hem de fer per tal que no envieu aquests vídeos?

NENA 9: (*Molt Valenta i fatxenda.*) Primer de tot, demanar-me perdó a mi per tractar-me tan malament pel fet de no tenir el mateix color de pell que vosaltres.

(El LEO, la JANA i els nens/es 6, 7 i 8 miren al grup dels nens/es 1, 2, 3, 4 i 5. Després assenyalen a la nena 9.)

NEN/A 1: (*A la nena 9.*) Ens perdoneu?

NEN/A 9: (*Renyant-los.*) Nois a veure si espavileu... Encara que els meus pares són estrangers, jo soc tan d'aquí com vosaltres i encara que ho fos, no teniu cap dret d'ofendre'm.

NEN/A 2: *(Als nens/es 6, 7 i 8.)* Perdoneu-nos vosaltres també. En el fons us tenim enveja...

NEN/A 1: *(Encara envanit. Al NEN/A 2.)* Però, què dius borinot? No diguis això. *(Molest per sentir-se descobert.)*

NEN/A 2: *(Enfrontant-se al NEN/A 1.)* Deixa'm, no vull seguir amb això. Només ho he fet perquè em deixessis en pau, però ara veig que no estic sol i vull dir la veritat.

NEN/A 9: *(Al NEN/A 2.)* Enveja? Però, per què?

NEN/A 2: Perquè feu el que us agrada...

NEN/A 3: Vestiu com us agrada...

NEN/A 4: Jugueu al que us agrada.

NEN/A 5: Això ens fa ràbia.

NEN/A 3: Per això ens "fiquem" amb vosaltres.

(Moment de silenci. Els NENS/ES 2, 3, 4 i 5 miren al NEN/A 1, aquest al donar-se compte que està sol, finalment decidirà parlar amb humilitat.)

NEN/A 1: *(Avergonyit.)* Perquè nosaltres fem, simplement, el que hem vist a casa nostra.

NEN/A 9: Doncs nois! Ja és hora de canviar el xip i obrir-se a noves maneres de comunicar-se.

NEN/A 8: I buscar ajudar, si és necessari.

NEN/A 9: A vostres professors, per exemple.

(Tots els personatges de l'escena faran en mímica els gestos de fer-se amics i sortiran d'escena.)

ESCENA 8

NARRADOR/A 2:

I va ser així com els nens i nenes farts d'estar sotmesos a les humiliacions d'un grup minoritari de l'escola, es van revelar fent servir el millor i més gran dels poders... la veritat i la unió, perquè no oblideu mai que la unió fa la força.

(Mentre parla la NARRADOR/A 2, al fons, entren a escena en LEO i la JANA. Es seus pares, que també han entrat a l'escena, s'apropen i fan veure com l'expliquen el que ha passat. Aquests es sorprenen molt i del que escolten i finalment abracen als seus fills sentint-se una mica culpables per no haver captat les seves senyals.)

(Quan el NARRADOR/A 2 està fanatitzant el seu parlament, la MARE avança al prosceni per parlar, mentre, el PARE al fons de l'escena, s'apropa amb el seus fills a la PROFESSORA, que també ha entrat a l'escena, fent com que van a explicar-li tot allò esdevingut. La PROFESSORA no dona crèdit.)

MARE:

Gràcies a les pors pel càstig i a les reflexions que van treballar amb el professorat de l'escola; els nens i nenes populars van reaccionar i van entendre que cada persona és única i a la vegada diferent a tots i, que ells i elles no estaven en possessió de la veritat absoluta.

NARRADOR/A 1:

A partir d'aquell dia la Jana era una més en l'equip de futbol que ara ja era de nens i nenes per un igual.

PARE:

També van entendre que al Leo i a altres nens de l'escola els encantava ballar i estaven tots esperant l'hora del pati per ballar plegats les cançons de moda a la radio i així, un per un, el nostres amics van formar part d'una societat oberta, plural i infinitament més feliç.

PROFESSORA:

Els actors i actrius, la direcció i l'autoria esperem que aquesta obra, a part de distreure, us ensenyi que si us passa un cas com els dels nostres protagonistes, el primer que heu de fer és informar als vostres pares i mestres, sense tenir cap tipus de por, perquè tots ells volen el millor per vosaltres. No ho oblideu mai.

PARE: Heu de saber que l'observador que no intervé ni informa d'un abús, es converteix en còmplice d'aquest.

MARE: Tots som responsables.

NARRADORS, PARE, MARE i PROFESSORA:

I sempre recordeu que... els culpables són els monstres, no vosaltres.

(Els NENS/ES juntament amb en LEO i la JANA van cap el prosceni per parlar amb el públic.)

NENS/ES, LEO i JANA: Heu après la lliçó?

(Esperen la resposta del públic.)

TOTS: Fins una altra, amics!

FOSC.